

OTRĄCONY (1) *part praet pass pf*

N sg m otrąc(o)ny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII – XIX w. s.v. otrącić.

Którego potrącono, który doznał obrażeń: Offensus – Obrazoni, otrączoni. Calep [726]a.

Synonim: obrażony.

Cf OTRĄCIĆ

EW